

‘Baarfranking’?

In augustus 1993 was ik in de Verenigde Staten voor een congres en omdat het in de zomervakantie viel, waren mijn vrouw en de twee jongste kinderen meegegaan. We hebben na het congres een mooie rondreis gemaakt. We zijn daarbij ook in Canada geweest, omdat onze oudste zoon daar op stage was.

Tijdens onze reis door de VS hebben we hem post gestuurd, onder andere bijgaande brief (1). Daarin beschreven we de planning van onze reis en uiteraard een bezoek aan hem in Canada, niet ver van Toronto.

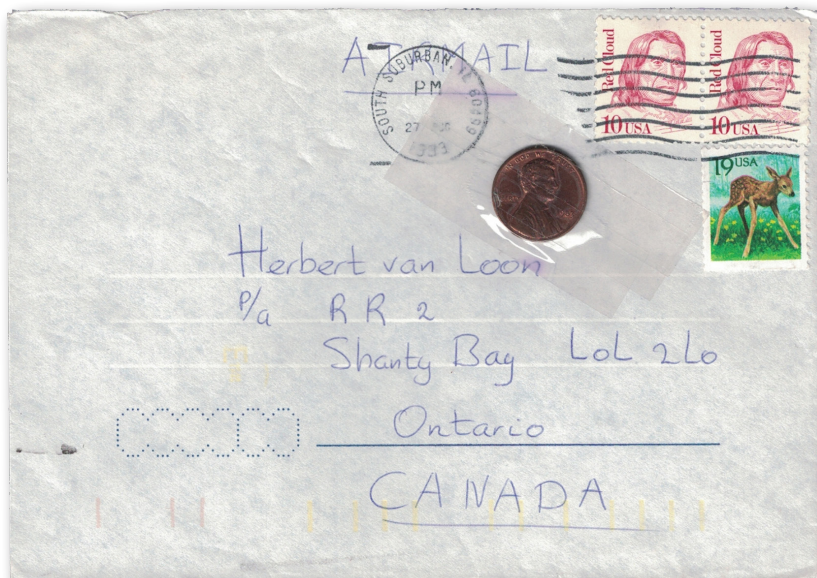
Nadat we de brief geschreven hadden en de postzegels geplakt, bleek dat we net één dollarcent tekort aan postzegels hadden. We waren in een vrolijke bui en zeiden, oh die plakken we er wel bij.

Achterop de envelop noteerden we de vraag om de envelop te bewaren als de cent er nog op zou zitten, en dat bleek het geval (2).

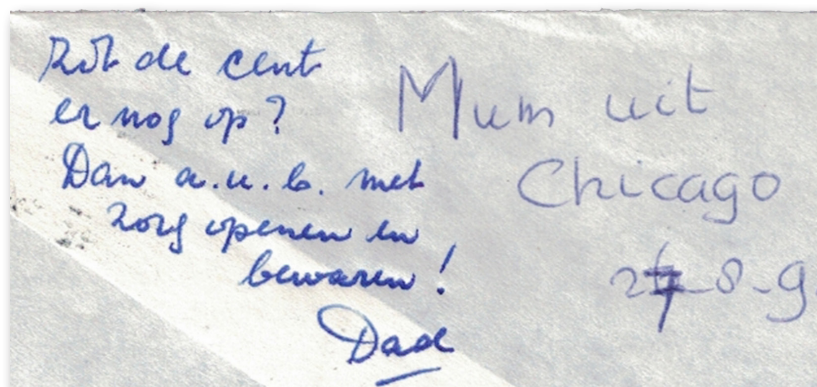
We hebben er toen samen veel plezier om gehad. Blijkbaar heeft de post in de VS het niet opgemerkt of er ook om gelachen.

Het resultaat is een bijzonder poststuk. Misschien ook een idee voor de rubriek ‘mag ik dit stuk wel of niet opnemen’.

Jan van Loon

1

2